

Különleges előadást mutattak be május 23-án és 24-én az Escargo Szobaszínházban, amelyet a Bóbita Bábszínház művészei játszottak, a közönség hathatós közreműködésével. *Az ajándék* folytatja az *#Apa, anya, én* című darabbal megkezdett családi tematikájú sort, amelynek születéséről Tóth Zoltánnal, az előadás rendezőjével beszélgettünk többek között arról, miképp változik meg minden egy családban, ha gyermek érkezik.

(Fotók

forrása: Bóbita Bábszínház)

- Hat évvel ezelőtt mutattátok be az *#Apa, anya,ént*, és most túl vagyunk *Az ajándék* című előadás premierjén. Van-e összefüggés, hasonlóság a két darab között?

- Az alkotói gárda mindenképpen. Papp Melinda már az *#Apa, anya, én* kapcsán is hathatós szerepet vállalt, ennél a darabnál már ő az író és a dramaturg is. A célunk az, hogy összerakjunk egy családtrilógiát, családon belüli történeteket szeretnénk elmesélni. Az első a kapunyitási és kapuzárási pánikról szólt, a mostani pedig arról, hogy a családba egy gyerek érkezik, és ez hogyan változtatja meg a viszonyokat. A harmadik körben pedig a szülő és gyerek kapcsolatát szeretnénk majd vizsgálni a felnőtté válás dimenziójában, de ez egyelőre még csak gondolatcsíra szintjén van. Mindegyik darabban a családdal foglalkozunk, ez a közös és kölcsönös pont, illetve a játszóképző metszete, hiszen mindkét előadásban játszik Matta Lóránt, Papp Melinda és Arató Máté. A régieken kívül ebben a darabban

Szabó Dalma

,
Rácz Attila

és

Tatai Gergő

is játszik, és felvételtől közreműködik

Várnagy Kinga

,
Szalai Barbara

,
Ákli Krisztián

, valamint

Sramó Gábor

. Az

#Apa, anya, én

t hat éve játsszuk és még jövőre is repertoáron lesz. Az, hogy a mai napig megveszik a jegyet egy ilyen előadásra, azt mutatja nekünk, hogy talán jó úton járunk. Az ajándék is olyan témákkal foglalkozik, amikről lehet és fontos gondolkodni.

- Ebben a darabban egy másik magyar családot ismerünk meg.

- Így van. Annyiban hasonló a helyzet az előző darabbal, hogy itt is egy négyfős családot ismerhetünk meg, továbbá egy udvarlót, és az alaphelyzetet, hogy gyermek érkezik.

- Kifejtenéd egy kicsit a darab alaphelyzetét?

- Az érkező gyerkőc egy olyan környezetbe köszönt be, ahol a mai szokásrend szerint nem jó, ha lesz gyerek. Ez azt jelenti, hogy a lány, aki az előadásban már a babát várja, éppen érettségi előtt áll. Azonban mégsem azon van a hangsúly, hogy ez a gyerek vállalható vagy nem vállalható, hanem hogy mi történik, és mi változik meg egy családban abban a pillanatban, hogy megtudjuk a gólyahírt. Alapvetően minden átrendeződik. Ez egy krízishelyzet, ami fontos, hiszen ahhoz képest vannak értelmezési tartományok, adekvátabban tudunk foglalkozni helyzettel. Ha a bevett helyen, bevett időben érkezne a gyermek, akkor nincs is miről beszélni. Viszont annyira nem is különbözik a két helyzet, mert mindenképpen hatással lesz ránk. Minden szerep módosul, megváltozik. Az apából nagyapa, a testvérből nagybácsi, az eddigi gyerekből pedig szülő lesz. Illetve az is fontos, hogy ez mit változtat meg. Ha nagyon egyszerűsítjük és sarkítjuk a dolgot, ez a dolog milyen kihatással van az adott élethelyzetre. Ha valaki érettségi előtt áll, leérettségizik-e, ha egyetemista, befejezi-e az egyetemet, ha dolgozik, tudja-e folytatni a munkát. Teljesen megváltozik a világ. Azt is igyekszünk megvizsgálni, hogy kinek hol van a határ. Az apából nagyapa lesz, de mekkora szerepet vállal a gyereknevelés kérdésében? És így tovább. Maga a téma egy csomó szituációra analóg helyzetet teremt, akkor is, ha a gyermek komfortosabb környezetbe születik.

- Mennyire szótál bele a darab születésébe a szöveg szempontjából?

- Papp Melinda írta, és egy olyan közös alkotói folyamat volt, ahol a döntő munka Melindáé, azonban kéthetente találkoztunk és átbeszéltük, hogy hogyan tovább, illetve kitaláltuk a környezetet. Amikor a próbák elkezdődtek, akkor próbáltuk finomhangolni a darabot, kivettünk, áthelyeztünk egyes szövegrészeket, helyzeteket. Klasszikusan itt már a csapat is alkotó és mozgató erő volt, de még a véglegesített szöveggönyvet is többször átírta Melinda, mert folyamatosan vannak változtatások.

- Úgy tudom, hogy a színészek saját élményeiből is táplálkozik az előadás.

- Így van, főleg azért, mert a saját élményeket beépítjük ezekbe a karakterekbe. Hiszen mindenkinek van valamilyen viszonya egy gyermek érkezésével kapcsolatban. Vagy úgy, hogy neki már van gyereke, vagy úgy, hogy gyermekként érkezett egy közegbe, vagy pedig a saját helyzetében megváltoztatta a viszonyokat, ha nem is szülőként, hanem más aspektusból, illetve külső szemlélője is lehetett ennek a helyzetnek. Természetesen benne vannak ebben a kérdéskörben a párkapcsolatok, és ezek működése is. Mindenkinek van arról véleménye, hogy egy gyereknek mi a szerepe a családon belül. Ezeket próbáltuk összegyűjteni, és mivel a darab egy drámapedagógiai előadás, az lesz a különlegessége, hogy minden néző beleszólhat. És ez most tényleg így van, mert az interaktív rész egy online prezentációs felületen, a Mentimeteren keresztül zajlik.

- Ez hogyan működik? Milyen lehetőségeket ad a nézőnek?

- Ehhez a felülethez minden néző a saját telefonjával tud kapcsolódni az előadás során, és a végén a summázat ezekből saját kis kapcsolódási pontokból áll össze. Az előadásban van kb. 40 perces színházi rész, és egy ehhez tartozó 60-80 perces közös játék. A színházi részek ezekkel a közös gondolkodási folyamatokkal vannak megszakítva. A játék során ezen a felületen látjuk egymás véleményét. Sok helyzetben szavazunk, amiből kialakul egy közös pont és annak az eredménye alapján folytatódik az előadás. A legvégén pedig megpróbálunk a családon belül kialakult helyzetre megoldást találni.

Az ajándék – egyedi élmény színészek és nézőnek egyaránt

Írta: Major Zoltán

2024. június 02. vasárnap, 13:29

